

KROWINIEC (7) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w krowa oraz w -ec; tak też Cn).

sg N krowiniec (2). ◊ I krowińc(e)m (5).

Sł stp brak, Cn: krowieniec, Linde XVII w.: krowieniec.

Kał, odchody krów lub wołów; bolbitum, fimus bubulus, saturitas Cn (7) : Krowiniecz theż pomaga gdy pczōła albo ośa vje *FalZioł* IV 5a; Na wypędzenie komorow: okurzenie czynić [...] śmolnem łuczywem/ albo krowińczem albo liftem czypryńfowem. *FalZioł* IV 29b, I 13a, V 88; *March*¹ Dv [3 r.].

IM